

Nyilas Mihály

Ha én könyvet olvasok, akkor tudom leginkább élvezni, ha bele tudom élni magamat a szereplők helyzetébe, és azonosulni tudok valamelyikükkel. Misit először egyszerűen nem tudtam megérteni, de ahogy haladt előre a történet, úgy bontakozott ki Misi személyisége is.

Bepillantottunk egy tiszta szívű gyermek életébe, aki bekerül a felnőttek világába, és bárhogya is próbálja, mégsem tudja megérteni azt, miért van a sok ellenségeskedés és előítélet. Legszívesebben újra kisgyermek lenne, aki nem tud semmit erről a bonyolult világról, máskor viszont elég erőt érez magában, hogy megbirkózzon vele, sőt kedve lenne elhagyni az iskolapadot, és végre nem a könyvből magolva, hanem a mindennapok tapasztalataiból meríteni tudást.

Épp emiatt gondolom azt, hogy akár a mai világban is helyt tudna állni. Valószínűleg nehéz lenne, hisz a könyvből is kiderül, hogy nem viseli jól, ha valakivel ok nélkül rosszul bánnak. Márpedig manapság nem „menő” ha egy férfi empatikus, és ki meri fejezni az érzékenységét. A könyv kicsit esetlennek ábrázolja Misit, de szerintem idővel megedződne. Én hiszek benne, hogy az a képessége, hogy a legjobbat feltételezi és reméli az emberekről nem rossz. Az embereknek szükségük van arra, hogy valaki észrevegye a jót bennük és akár naivitásból akár

nem, de megelőlegezze nekik a bizalmát. Valószínűleg érnék csalódások, de ugyan ki az, akit nem? Látszik rajta, hogy becsüli a szüleit és szoros kapcsolatban áll mindkettőjükkel. Viszont a felnőttek és lányok társaságában nem érzi magát otthonosan.

Becsülöm az elszántságáért, és azért, hogy ki nem állhatja az emberek száalmát. Néha véleményem szerint túl csökönyös, ami nem minden helyzetben jön jól neki. Összegezve mindenki jól járna, ha Misitől tanulva egy kis empátiát gyakorolnánk egymás felé.

Sziládi Abigél 8.b

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola